

عنوان مقاله:

تحلیل اثرات مکانیزاسیون بر پایداری تولید گندم و نخود دیم با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی: مطالعه موردی شهرستان کوهدشت

محل انتشار:

اولین همایش ملی راهبردهای دستیابی به کشاورزی پایدار (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مجتبی صفایی نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد مکانیزاسیون کشاورزی، دانشگاه تهران

عباس عساکره - دانشجوی دکترا مکانیزاسیون کشاورزی، دانشگاه تهران

مسلم سامی - دانشجوی کارشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز

مصطفی رشنو - دانشجوی کارشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

در این مطالعه، رابطه بین مکانیزاسیون با پایداری در کشت نخود و گندم دیم در شهرستان کوهدشت بررسی شد. شاخصها در دو دسته مستقیم و غیرمستقیم ارزیابی شد. همچنین شاخصهای تأثیرات مکانیزاسیون بر مسایل اجتماعی-اقتصادی مورد بررسی قرار گرفت. دادهها از 57 گندمکار و 68 نخودکار دیم از طریق مصاحبه حضوری و عملیات میدانی به دست آمدند. نتایج به دست آمده، پایداری بیشتر تولید گندم دیم را در شاخصهای اندازهگیری شده نشان میدهد. در شاخصهای غیرمستقیم و اجتماعی-اقتصادی تولید گندم دیم و در شاخصهای مستقیم تولید نخود دیم پایدارتر است. عملکرد اقتصادی، خطر فشردگی خاک، اشتغال و انرژی به ترتیب با 27/2% و 20/1% و 15%، 10/4% بیشترین اهمیت را در پایداری تولید داشتهاند. تولید نخود دیم از نظر کارایی اقتصادی نسبت به گندم دیم بسیار پایینتر بوده و از عوامل اصلی کاهش پایداری آن میباشد. همچنین نتایج نشان می دهند که مکانیزه کردن عملیات تولید علاوه بر داشتن اثرات مثبت، دارای اثرات منفی نیز می باشد. با تحقیق دقیق و تعیین مقدار و نوع تکنولوژی مکانیزه کردن عملیات کشاورزی در منطقه، می توان میزان پایداری در تولید را افزایش داد.

کلمات کلیدی:

مکانیزاسیون، پایداری، گندم، نخود، کوهدشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/123728>

